

แนวทางการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย

ณัชชาธิ์ วิทยพัฒน์ และสมทบ ฐิตะฐาน
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย และนำเสนอแนวทางในการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงผสมผสาน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยวิธีการของทาร์โรว์ ยามาเน่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง และตารางประกอบความเรียง

ผลการศึกษาพบว่า การจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านผู้บริหารและผู้ฝึกสอนมีความเป็นมืออาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.05) ด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.07) ด้านอุปกรณ์และสื่อการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.11) ด้านหลักสูตรและวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.14) ด้านสถานที่จัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.17) และแนวทางการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ประกอบด้วย 3M เมื่อเรียงลำดับตามความสำคัญพบว่า ด้านแรก คือ วัสดุอุปกรณ์ (Material) ด้านที่สอง คือ บุคลากร (Man) และด้านที่สาม คือ การจัดการ (Management)

คำสำคัญ: แนวทางการจัดการ; โรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด

MANAGEMENT GUIDELINES FOR TAEKWONDO SCHOOLS IN THAILAND

Natcharee Vittayaprapat, and Somtop Thitathun

Faculty of Social Science & Humanities, Mahidol University

Abstract

The objective of this mixed method research was to study the management of teaching taekwondo schools in Thailand and present the guidelines for managing taekwondo schools in Thailand. The data were collected using questionnaires from a sample of 200 administrators and trainers of the Taekwondo Sport School, which was obtained randomly by means of Taro Yamane. Data were analyzed using descriptive statistics including percentage, mean and standard deviation. The analysis results were presented in the form of collation and composition tables.

The results of the study revealed that the management of teaching taekwondo schools in Thailand consisted of 5 aspects, with the overall average at the highest level ($\bar{x} = 4.94$, S.D. = 0.11). When considering each aspect, it was found that the administrators and trainers were professional at the highest level ($\bar{x} = 4.97$, S.D. = 0.05). The students' skills were found at the highest level ($\bar{x} = 4.96$, S.D. = 0.07); equipment and teaching materials at the highest level ($\bar{x} = 4.94$, S.D. = 0.11) curriculum and vision at the highest level ($\bar{x} = 4.91$, S.D. = 0.14); location of teaching and learning at the highest level ($\bar{x} = 4.91$, S.D. = 0.17). Management guidelines for Taekwondo Schools, consisting of 3M, sorted in order of importance: the first aspect was Material; the second was Man; and the third was Management.

Keywords: Management Guidelines, Taekwondo Schools

บทนำ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางพัฒนาการกีฬาของประเทศตั้งแต่ระดับต้นน้ำถึงระดับปลายน้ำ โดยครอบคลุมทุกภาคส่วนและกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องของการกีฬาทุกประเภท ตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมพัฒนาการออกกำลังกายและพื้นฐาน การเล่นกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน กีฬามวลชนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการออกกำลังกายและพื้นฐานการเล่นกีฬา สำหรับประชาชนทุกกลุ่มทั้งบุคคลปกติ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกระดับและบุคลากรทางการกีฬาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงอุตสาหกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมรวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมกีฬา

ปัจจุบันกีฬาเทควันโด นับว่าเป็นกีฬาที่มีคนนิยมเล่นกัน มากกว่า 164 ประเทศทั่วโลก ได้รับการยอมรับว่ากีฬาเทควันโด เป็นการแสดงออกทางร่างกายของมนุษย์ ซึ่งมีผลทำให้อายุยืนและเป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยน้ำใจนักกีฬา ด้วยลักษณะท่าทางและการกระทำพื้นฐานของกีฬาเทควันโด ได้พัฒนามาจากสัทธาญาณการต่อสู้หรือการป้องกันตัวของมนุษย์ และเป็นพื้นฐานทางด้านการแสดงออกของตนเอง โดยผู้เล่นจะได้รับประโยชน์ต่าง ๆ มากมายจากการเล่นกีฬาเทควันโด เช่น การป้องกันตนเอง การมีสุขภาพร่างกายดี ไม่เหน็ดเหนื่อยหรืออ่อนเพลียง่าย ช่วยให้อวัยวะในร่างกายและส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้พัฒนาและทำงานเป็นระบบได้ดีขึ้น

จากผลการสำรวจ ความนิยมในกีฬาแขนงการต่อสู้ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2560 มีวัตถุประสงค์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับความสนใจในวิชาป้องกันตัวแต่ละสาขาพบว่า ผู้เรียนวิชาป้องกันตัวเป็นเพศชาย ร้อยละ 62 เพศหญิง ร้อยละ 38 สาขาวิชาป้องกันตัวที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ กีฬาเทควันโด ร้อยละ 32 รองลงมา คือ มวยไทย ร้อยละ 28 วิชาการป้องกันตัวแบบผสมอีก ร้อยละ 22 และวิชาอื่น ๆ อีกประมาณ ร้อยละ 18 ตามลำดับ ซึ่งผู้เรียนเพศชายนิยมเรียน วิชาป้องกันตัวประเภท มวยไทยมากที่สุด ส่วนผู้เรียนเพศหญิงนิยมเรียนวิชาป้องกันตัวประเภทการป้องกันแบบผสม (Sports Authority of Thailand, 2009) ซึ่งโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดหลาย ๆ โรงเรียน สามารถฝึกฝนให้นักเรียนในโรงเรียนของตนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกีฬาเทควันโดทีมชาติไทย ผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดของทีมชาติไทย หรือนำความรู้ความสามารถที่ได้เล่าเรียนไปประกอบอาชีพเปิดโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดต่อไป ทำให้โรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดนั้น ๆ มีชื่อเสียง และทำให้มีเยาวชนรุ่นใหม่และผู้ปกครองนักเรียนที่สนใจเรียนกีฬาเทควันโดในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาแนวทางของการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย เพื่อศึกษาการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย และเพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย โดยจะนำผลที่ได้มาพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และเป็นโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่มีความเหมาะสมกับการสอนกีฬาเทควันโดที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน จำนวน 115 แห่งทั่วประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้ฝึกสอน จำนวน 269 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 200 คน โดยวิธีการสุ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane)

ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method Research) โดยการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) กลุ่มผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่มีคุณวุฒิทางกีฬาเทควันโดตั้งแต่ตั้ง 4 ขึ้นไป จำนวน 5 คน ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด และการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) ด้วยแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) เกี่ยวกับการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหาร และผู้ฝึกสอนมีความเป็นมืออาชีพ ด้านหลักสูตรและวิสัยทัศน์ ด้านผู้เรียน ด้านอุปกรณ์ และสื่อการสอนและด้านสถานที่การจัดการเรียนการสอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยแบบสอบถามสำหรับแบบสอบถามเชิงสำรวจประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและผู้ฝึกสอนในโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด โดยมีลักษณะการเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ที่ประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้ฝึกสอนมีความเป็นมืออาชีพ หลักสูตรและวิสัยทัศน์ ผู้เรียน อุปกรณ์และสื่อการสอน และสถานที่การจัดการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นการประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Interval Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน และให้ค่าน้ำหนักตัวเลขตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) ตามระดับความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ระดับความสำคัญมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความสำคัญมาก
- 3 หมายถึง ระดับความสำคัญปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความสำคัญน้อย

1 หมายถึง ระดับความสำคัญน้อยที่สุด
เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย

4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความสำคัญมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความสำคัญมาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความสำคัญปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความสำคัญน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ขั้นตอนการทดลอง

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอก จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องในด้านโครงสร้างเนื้อหาและสำนวนภาษา พร้อมทั้งทำการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้จริง

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือเชิงปริมาณ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการ ทั้งในเรื่องของความตรง และความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรง (Validity) ด้วยวิธีการหาค่า (IOC: Index of item Objective Congruence) และความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha - Coefficient) โดยมี รายละเอียด ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือ IOC (Index of Item Objective Congruence) กำหนดค่า IOC ของแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่ 0.5 จึงจะนำมาใช้ในการเก็บ ข้อมูลกับตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าต่อไป ถ้ายังไม่ถึงก็จะนำมาปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป ซึ่งค่า IOC = 1.00

2. การตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ ความเชื่อมั่นก่อนการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำไปวิเคราะห์ความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha - Coefficient) แบบสอบถามมีค่าความเที่ยง เท่ากับ .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากมหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์โรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด เก็บข้อมูลจากสถานประกอบการโดยใช้แบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามโดยติดต่อประสานกับผู้รับผิดชอบแต่ละโรงเรียนด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนทุกหน้าแล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน นัดเวลาการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย ทำการบันทึกเสียงผู้ทรงคุณวุฒิ และบันทึกผลการสัมภาษณ์ลงแบบบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

บันทึกข้อมูลด้วยการบันทึกเทปและจดบันทึก กล่าวคือ ใช้เทปเพื่อบันทึกทุกรายละเอียดของคำพูด ส่วนผู้สัมภาษณ์จดบันทึกข้อสังเกตหรือประเด็นสำคัญระหว่างการสัมภาษณ์ถอดเนื้อหาการสัมภาษณ์ในเทปอย่างละเอียด เพื่อประโยชน์ในการอ้างอิงข้อมูลภายหลัง จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จำแนกข้อมูล และจัดระบบข้อมูลที่ให้เป็นหมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความ สร้างข้อสรุปแบบอุปนัยซึ่งเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาหาบทสรุป สุดท้ายนำเสนอข้อมูลเป็นข้อความแบบบรรยาย โดยเสริมคำพูดของผู้สัมภาษณ์บางตอน เพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจนขึ้น

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสถิติ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ทำการการประมวลผล โดยการลงรหัสข้อมูลในแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้องแล้วบันทึกลงคอมพิวเตอร์ และทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัย

1. ศึกษาการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย

ผลการศึกษาวิจัยในด้านการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดของ Sammons, Hillman, & Mortimore (1995) มาศึกษาพัฒนาองค์ประกอบของสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพพบว่า มีองค์ประกอบในการบริหารการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย มี 5 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ ด้านผู้บริหาร และผู้ฝึกสอน ด้านหลักสูตรและวิสัยทัศน์ ด้านผู้เรียน ด้านอุปกรณ์และสื่อการสอน และด้านสถานที่จัดการเรียน การสอน ซึ่งแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความคิดเห็นด้านการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย โดยภาพรวม

ความคิดเห็นด้านการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านผู้บริหารและผู้ฝึกสอนมีความเป็นมืออาชีพ	4.97	0.05	มากที่สุด
ด้านหลักสูตรและวิสัยทัศน์	4.91	0.15	มากที่สุด
ด้านผู้เรียน	4.96	0.07	มากที่สุด
ด้านอุปกรณ์และสื่อการสอน	4.94	0.11	มากที่สุด
ด้านสถานที่จัดการเรียนการสอน	4.91	0.17	มากที่สุด
รวม	4.94	0.11	มากที่สุด

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทยของผู้บริหาร และผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน จำนวน 115 แห่งทั่วประเทศ โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ให้ความสำคัญกับความคิดเห็นด้านการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย โดยภาพรวม อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.11) ซึ่งเมื่อเรียงตามระดับความสำคัญพบว่า ผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดให้ความสำคัญกับ ด้านผู้บริหารและผู้ฝึกสอนมีความเป็นมืออาชีพ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.05) รองลงมา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.07)

ด้านอุปกรณ์และสื่อการสอน ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.11) ด้านหลักสูตรและวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.14) และด้านสถานที่การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.17) ตามลำดับ

ผลการศึกษาวิจัยในด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า การจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิด Sammons, Hillman, & Mortimore (1995) มาศึกษาและพัฒนา สามารถสรุปดังนี้

การศึกษาพบว่า มืองค์ประกอบในการบริหารจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย มี 5 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ ด้านผู้บริหารและผู้ฝึกสอน ด้านหลักสูตรและวิสัยทัศน์ ด้านผู้เรียน ด้านอุปกรณ์และสื่อการสอน และด้านสถานที่การจัดการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้บริหารและผู้ฝึกสอนโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดพบว่า จุดเริ่มต้นของการเปิดโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด เริ่มจากการที่ผู้บริหารหรือผู้ฝึกสอนเป็นนักกีฬาเทควันโดมาก่อน ส่วนมากผู้บริหารจะเป็นนักกีฬา เทควันโด ทีมชาติหรือนักกีฬาเทควันโดระดับภาค ส่วนผู้ฝึกสอนส่วนมากเป็นนักกีฬาที่ปัจจุบันไม่ได้ลงแข่งขันแล้ว จึงผันตัวมาเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดแทน การทำงานของผู้บริหารโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด เริ่มจากการเลือกสถานที่การจัด การเรียนการสอน ควรเลือกสถานที่ที่อยู่ในชุมชน การจราจรสะดวก อยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนระดับ ประถมศึกษาถึงโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สถานที่การเรียนการสอนต้องกว้างขวาง สะอาด เป็นจุดสนใจของ ผู้ที่ผ่านไปมา มีที่สำหรับรับรองผู้ปกครองเป็นสัดส่วน โดยไม่ควรให้ผู้ปกครองเข้าไปยังห้องเรียนขณะมีการเรียน การสอน ด้านผู้ฝึกสอนนั้นผู้บริหารมีกระบวนการคัดเลือกผู้ฝึกสอนที่มีคุณสมบัติตามที่สมาคมกีฬาเทควันโด แห่งประเทศไทยกำหนด ผู้ฝึกสอนต้องมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนของตน มีจิตใจที่เมตตาเป็นธรรมกับผู้เรียน ทุกคน และมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารและผู้ฝึกสอนต้องร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมาย ของโรงเรียนที่ชัดเจน เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เรียนมาสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ของตน หลักสูตรที่ใช้ในการสอนต้องเป็นหลักสูตร WTF ตามที่สมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทยกำหนด จากผลการวิจัยพบว่า การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ทำให้ได้ ผู้เรียนที่มีคุณสมบัติตามที่โรงเรียนต้องการ มีการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนโดยการมอบโล่รางวัลให้แก่ผู้เรียนที่มี ผลการสอบที่ดีที่สุด การสร้างความสามัคคีในทีมพาผู้เรียนออกไปเปิดประสบการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการพาไปฝึกซ้อม กับผู้เรียนโรงเรียนเทควันโดที่อยู่ใกล้เคียงกัน การพาผู้เรียนออกไปแข่งขันกีฬาเทควันโดทั้งการรำมวยเซ่ และ การแข่งเคียวรูกี เพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่ผู้เรียนและโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีความสามารถ ด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม มีครบกับจำนวนผู้เรียน โดยมีทั้งที่ เป็นของส่วนรวมและของส่วนบุคคล โดยอุปกรณ์ทุกชิ้นจะมีการตรวจสอบความแข็งแรงและความปลอดภัยอยู่ เป็นประจำ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุขณะฝึกซ้อม

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด มีการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการนำบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านกีฬาเทควันโด ตามมาตรฐาน ของสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทยกำหนด มีความยุติธรรมเป็นกลางกับผู้เรียนทุกคน ทำให้เกิดความ สัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้เรียนเป็นไปอย่างราบรื่น โดยผู้บริหารมีการวางแผนพัฒนาความรู้ความสามารถ ของผู้ฝึกสอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ฝึกสอนนำความรู้ ความสามารถมาพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จ สูงสุดตามเป้าหมายที่ผู้เรียนและผู้ฝึกสอนร่วมกันวางแผนไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษารอบ แนวคิดของ สุกัญญา มีกำลัง (Sukanya Meekumlung, 2010, p. 37) เรื่องความสามารถในการจัดการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ

(Management) เนื่องจากการจัดการกีฬา มุ่งเน้นเรื่องกระบวนการจัดการ ในเรื่องของผู้บริหารและผู้ฝึกสอนมีความเป็นมืออาชีพ หลักสูตรและวิสัยทัศน์ ผู้เรียน อุปกรณ์และสื่อการสอน และสถานที่จัดการเรียนการสอน สำคัญกว่าเรื่องงบประมาณ จากแนวคิดทฤษฎี 4M ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเพียง 3M คือ บุคลากร (Man) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) เท่านั้น ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยจากการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ด้านบุคลากร (Man)

ผู้บริหารและผู้ฝึกสอนมีความเป็นมืออาชีพ สำหรับโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดนั้น ผู้บริหารควรยึดคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ขยันซื่อสัตย์ มีความเพียร อดทน มุ่งมั่นในการทำงานมีความยุติธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกาย วาจา ใจ เสียสละ และอุทิศเวลา เพื่อส่วนรวมให้ความช่วยเหลืออย่างเสมอภาค และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เหมาะสมกับตำแหน่งบริหาร ควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากรในโรงเรียน ไม่เห็นแก่ลาภยศ บริหารโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ บริบทของโรงเรียน และชุมชนที่อยู่บริเวณรอบโรงเรียน และต้องเข้าถึงความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน การเป็นผู้บริหารต้องมีความรอบรู้ ในหลักการบริหาร รู้ในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ เป็นคนใฝ่รู้ ตื่นตัวตลอดเวลา มีความรับผิดชอบใช้รับชอบ ความรู้ต้องรู้จริง และทำงานให้เป็นแบบอย่าง เน้นเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย ด้านวิชาการ ผู้บริหารมีความเป็นมืออาชีพ เก่ง มีความรอบรู้ในทุก ๆ ด้าน และทำงานให้กับองค์กรด้วยความเที่ยงธรรมกับหน่วยงาน บุคลากร และชุมชน ผู้บริหารมีคุณภาพ และวิสัยทัศน์ก้าวไกลและตลอดจนการเป็นผู้นำ ทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในทางวิชาการ ผู้ฝึกสอนควรจบสายดำตั่ง 1 ตามที่สมาคมเทควันโดกำหนด ควรผ่านการอบรมจากสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ต้องมีความเชี่ยวชาญในกีฬาเทควันโดเป็นผู้ที่ไม่หยุดพัฒนาตนเอง สามารถวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนและสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดี ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการฝึกซ้อม การปฏิบัติตัวกับผู้ที่มีอายุมากกว่า การอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจ เมตตาต่อผู้เรียน มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ตั้งใจสอน ตั้งใจส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนที่มีความเก่งรอบด้าน ด้านการปฏิบัติงานผู้ฝึกสอนต้องมีวิสัยทัศน์ไปในทิศทางเดียวกับผู้บริหาร เพื่อให้เป้าหมายสำเร็จตามที่ตั้งไว้ ไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินผู้เรียน มีความเป็นครูหรือมีความเข้าใจในตัวผู้เรียน ไม่เปรียบเทียบผู้เรียน มีการวางแผนการสอน มีภาวะการเป็นผู้นำ มีความรู้ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการทีม ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัด แต่งกายด้วยชุดเทควันโดทุกครั้งการสอน นักเรียนที่เรียนกีฬาเทควันโด มีอายุประมาณ 4 ปีขึ้นไป เป็นคนดี มีสมาธิช่วยเหลือสังคม นักเรียนรู้จักตนเองว่ามีความสามารถ มุ่งมั่นสนใจสิ่งใด ตั้งใจที่จะศึกษา กีฬาเทควันโด กล้าแสดงความสามารถของตนเอง ขยัน ปฏิบัติตนตามระเบียบของโรงเรียนและนำความรู้ที่เรียนไปพัฒนา ใช้แก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนเทควันโดที่ไปถึงจุดหมาย ส่วนใหญ่ผู้เรียนที่มีความอดทนมีจิตใจที่เข้มแข็งกล้าแสดงออกรักในกีฬาเทควันโดมีความคาดหวังในตนเองขยันฝึกซ้อมปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนบอกนักเรียนจะต้องมีการทดสอบกล้ามเนื้อ ความเร็ว กำลังกล้ามเนื้อ กำลังกาย ปฏิริยาตอบสนอง การมีสมาธิ มีจุดมุ่งหมายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Gulick, & Urwick (1937) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการ คือ จัดเตรียมบุคคล ที่มีความสามารถความชำนาญ และความรู้ต่างกัน ให้ปฏิบัติงานที่เหมาะสม ผู้บริหารสามารถบริหารงานหรือมอบหมายงาน และสั่งการลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวางกรอบการทำงาน ให้องค์กรสอดคล้องกับ บรรณสิทธิ สิทธิบรรณกุล (Bansit Sitthibunnakul, 2016) ได้ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาเทควันโดในประเทศไทย ผู้ประกอบการที่มีภูมิลำเนา เป็นกีฬาเทควันโดสมัครเล่น และมองเห็นหนทางการทำงาน เป็นธุรกิจ โดยเริ่มต้นด้วยการพิจารณาจากปัจจัย เรื่อง คุณสมบัติของผู้ฝึกสอน โดยให้ความสำคัญกับความเชี่ยวชาญ ในเรื่องของทักษะของกีฬาเป็นประเด็นหลัก มีความเอาใจใส่ผู้เรียน และ

สอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัญญา มีกำลัง (Sukanya Meekumlung, 2010, p. 37) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดการ คือ บุคลากร ผู้บริหารกำหนดนโยบายการใน บริหารงานของตนเอง ให้กับพนักงานแต่ละตำแหน่ง มีความจำเป็นต้องผ่านการฝึกฝนอบรมสร้างความรู้และทักษะก่อนเข้าทำงาน ถึงจะกำหนดภาระงานที่มีความเหมาะสมกับความสามารถ ของแต่ละคน

2. ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material)

อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ในการสอน อุปกรณ์แต่ละชนิดมีความสมบูรณ์ และปลอดภัย อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ฝึกซ้อมมีเพียงพอต่อจำนวน ผู้เรียน สื่อการสอนมีความแปลกใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ออกใบประกาศเกียรติบัตรให้ทุกครั้ง เมื่อผู้เรียนสามารถสอบผ่านในแต่ละระดับอย่างถูกต้อง และชัดเจน ตามมาตรฐานของ WTF และสมาคมเทควันโด แห่งประเทศไทย โรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ได้ขึ้นทะเบียนกับสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย อย่างถูกต้อง และได้จัดแสดงเอกสารการขึ้นทะเบียนให้เห็นอย่างชัดเจน ด้านของสถานที่จัดการเรียนการสอน มีห้องเรียนที่ กว้างขวาง อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวก และมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยได้ และมีความปลอดภัยต่อผู้เรียน และมีมาตรฐานและเพียงพอต่อ ความต้องการของผู้เรียน บริเวณที่ตั้งไม่ขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัยของผู้เรียน มีสถานที่จอดรถ เพียงพอต่อจำนวนผู้ปกครองนักเรียน มีห้องพยาบาลสำหรับปฐมพยาบาลผู้เรียนที่ได้รับบาดเจ็บ ในขณะที่เรียน / ฝึกซ้อม มีอุปกรณ์ดับเพลิงและมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทันทีเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน เช่น โรงพยาบาลใกล้เคียง เป็นต้น สภาพแวดล้อมของโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น ปลอดภัย และบุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้ มีการจัดทำประวัติผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน / ผู้ช่วยฝึกสอน และได้จัดแสดงใบรับรองคุณวุฒิตามที่สมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทยกำหนดอย่างชัดเจน โดยที่ผู้เรียนนั้นสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Austin, John, & Reynolds (1990 as cited in Kittipong Mongkolkarn, 2014) ได้ทำการศึกษาวิจัย และรายงานว่าการบริหารสถานศึกษานั้น จะต้องมีความสมบัติที่แสดงถึงความสำเร็จเรื่องสถานที่ สอดคล้องกับบรรณสิทธิ์ สิทธิบรรณกุล (Bansit Sitthibunnakul, 2016) ได้ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาเทควันโดในประเทศไทย กลุ่มผู้ประกอบการ ผู้บริหาร กำหนดแนวทางการใช้งานเครื่องมือ ที่เป็นส่วนสำคัญของขั้นตอนการผลิต ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และตามระยะ กำหนดเวลา สอดคล้องกับนพพร ทศบุตร (Nopporn Tassabutr, 2008) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจ ด้านความเหมาะสมของพื้นที่บริเวณที่จัดการเรียน การสอนและฝึกซ้อมเทควันโดมากที่สุด ด้านความปลอดภัย และ สอดคล้องกับแนวคิดของสุกัญญา มีกำลัง (Sukanya Meekumlung, 2010, p. 37) กล่าวว่า ทรัพยากรในการบริหาร (Resources) ได้แก่ การกำหนดแนวทาง การใช้งานเครื่องมือ ที่เป็นส่วนสำคัญของขั้นตอนการผลิต ให้มีมาตรฐานมากที่สุด และทำงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

3. ด้านการจัดการ (Management)

วิสัยทัศน์ของโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด ส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องช่วยทำให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากบุคลากรต่าง ๆ รวมทั้งผู้เรียน และผู้ปกครอง ให้มาร่วมคิดและจัดทำวิสัยทัศน์ที่ระบุถึงแนวคิดที่ดีที่สุด ของการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนแห่งการเรียนรู้โดยผู้นำ และต้องสร้างแรงบันดาลใจผู้อื่นให้กระหายที่จะช่วยกันให้ถึงเป้าหมายนั้น โดยมีการตั้งวิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจที่ตรงกันต่อการพัฒนาสู่ความเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ โดยผู้บริหาร ร่วมกับ ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้อง ในการแปลวิสัยทัศน์ของโรงเรียน ให้เป็นแผนปฏิบัติต่าง ๆ โดยผู้บริหารต้องช่วยสร้างความเข้าใจ คอยให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือ ในการจัดอุปสรรคทั้งหลาย ในเส้นทางสู่ความเป็นโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเข้าใจในความรับผิดชอบร่วมกัน ระหว่างบุคลากรของโรงเรียนกับผู้ปกครอง ในการที่จะพัฒนาสถานศึกษาให้มีศักยภาพสูงในการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดผลดี

ที่สุดต่อผู้เรียนของตน ผู้บริหารต้องสร้างความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานในระดับสูง โดยผู้บริหารจะตั้งความคาดหวังของตนต่อคุณภาพของผลงานที่ครูผู้ฝึกสอน และผลการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับอยู่ในระดับสูง เพื่อการแสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่ต้องส่งเสริมให้ครูผู้ฝึกสอนและบุคลากรต่างๆ ทำงานร่วมกันในรูปแบบทีมงาน ทั้งด้านจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ เนื่องจากการทำงานแบบทีมช่วยให้ผู้ฝึกสอนต้องมีการปฏิสัมพันธ์ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และที่สำคัญของการทำงานแบบทีมก็คือ ทุกคนต้องยึดถือในเป้าหมายเดียวกัน และร่วมรับผิดชอบต่อผลงานที่เกิดจากทีมงานของตน การใช้และพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนกีฬาเทควันโด ผู้บริหารและครูผู้ฝึกสอนต้องใช้หลักสูตรการเรียนการสอนของ WTF ตามที่ สมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทยกำหนด และต้องนำหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนมาปรับใช้ เพื่อให้เข้ากับบริบทของโรงเรียน และต้องนำหลักสูตรมาพัฒนาและมีการปรับปรุงและตรวจสอบมาตรฐานของการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับกิตติพงศ์ มงคลการุณย์ (Kittipong Mongkolkarun, 2014) ที่ทำการศึกษาองค์ประกอบด้านการจัดการโรงเรียนสอนกีฬาเทควันโดที่มีประสิทธิภาพ ด้านหลักสูตรและวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์กับด้านผู้เรียน สอดคล้องกับชนงกรณ์ กุณทลบุตร (Chanongkon Kunthalbutr, 2013) กล่าวว่า การจัดการ ต้องอาศัยผู้บริหาร ตั้งวัตถุประสงค์โดยมุ่งหวังว่า งานที่จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับ บรรณสิทธิ สิทธิบรรณกุล (Bansit Sittthibunnakul, 2016) ได้ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาเทควันโดในประเทศไทย กลุ่มผู้ประกอบการที่มีภูมิหลัง เป็นกีฬาเทควันโดสมัครเล่น และมองเห็นหนทางในการดำเนินงาน เป็นธุรกิจ โดยจะเริ่มต้นด้วยคุณสมบัติของครูผู้ฝึกสอน การพิจารณาตำแหน่งที่ตั้ง การกำหนดราคา และการส่งเสริมการขาย และสอดคล้องกับแนวคิดของสุกัญญา มีกำลัง (Sukanya Meekumlung, 2010, p. 37) กล่าวว่า ทรัพยากรในการบริหาร (Resources) ได้แก่ มีการกำหนดกลยุทธ์ ทำการวิเคราะห์จุดบกพร่อง จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค เพื่อหาวิธีสำหรับการหลีกเลี่ยง และปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหาร การจัดการ 4M โดยใช้หลักการควบคุม ปริมาณงาน การควบคุมคุณภาพของงาน การควบคุมเวลา การทำงานของพนักงาน และการควบคุมค่าใช้จ่าย ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ควรทำความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินคุณภาพมาตรฐานและการบริหารงานของโรงเรียน
2. สมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย ควรจัดทำรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้กับโรงเรียนที่ผ่านมาตรฐานการบริหารจัดการด้านการศึกษา แต่งตั้งตัวแทนจากโรงเรียนสอนเทควันโด ร่วมเป็นกรรมการหรือคณะที่ปรึกษาสมาคม และสร้างความร่วมมือกับผู้สนับสนุนกีฬา ในการส่งเสริมเยาวชนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน
3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ศูนย์ และยิมสอนเทควันโดในรูปแบบของชมรมผู้บริหารการสอนกีฬาเทควันโด เพื่อให้มีศักยภาพในการพัฒนามาก
4. ครูผู้ฝึกสอน ควรเพิ่มศักยภาพตนเองในการเรียนรู้ผ่านการเรียนออนไลน์หลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาเทควันโด

References

- Bansit Sitthibunnakul. (2016). *Business management model for taekwondo training center in Thailand* (Doctoral dissertation), Kasetsart University.
- Chanongkon Kunthalbutr. (2013). *Principles of Management Organization and Management Moder (Organization and Modern Management)*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Kittipong Mongkolkarun. (2014). *Effective taekwondo training center management model* (Doctoral dissertation), North Bangkok University.
- Gulick L. H., & Urwick L. F. (1937). *Paper on the Science of Administration*. Clifton: David & Charles Ltd.
- Nopporn Tassabutr. (2008). *Satisfaction of consumers who use school services teaching martial arts taekwondo* (Master's thesis), Kasem Bundit University.
- Sammons, P., Hillman, J., & Mortimore, P. (1995). *Key characteristics of effective school: A review of school effectiveness research*. London: Office for Standards in Education.
- Sports Authority of Thailand. (2009). *Annual Report 2009 Sports Education Fund Thailand*. Bangkok: Sports Authority of Thailand.
- Sukanya Meekumlung. (2010). *Teaching document of Thai government administration unit 9 - 15 subject: General concepts about public administration*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.

Received: July, 15, 2021

Revised: August, 4, 2021

Accepted: August, 6, 2021

*Academic Journal of
Thailand National Sports University*

